

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0287/2011

22.7.2011

BETÄNKANDE

om utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna: lärdomar för
EU:s framtida sammanhållningspolitik
(2010/2305(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Michael Theurer

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Edit Bauer, utskottet för sysselsättning och sociala frågor

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	15
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR 19	
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	25

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna: lärdomar till nytta för EU:s framtida sammanhållningspolitik (2010/2305(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 174–178,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 januari 2011 med titeln Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt (KOM(2011)0017),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar med titeln Regionalpolitikens bidrag till Europa 2020-strategins mål för hållbar tillväxt (SEK(2011)0092),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 25 oktober 2010 med titeln Cohesion Policy: Responding to the economic crisis, a review of the implementation of cohesion policy measures adopted in support of the European Economic Recovery Plan' (SEK(2010)1291),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 31 mars 2010 med titeln Sammanhållningspolitiken: strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013 (KOM(2010)0110),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 31 mars 2010 med titeln Accompanying document to the Commission's Communication of 31 March 2010 – Cohesion policy: Strategic Report 2010 on the implementation of the programmes 2007-2013 (SEK(2010)0360),
- med beaktande av kommissionens meddelande med titeln Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (KOM(2010)2020),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 539/2010 av den 16 juni 2010 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden med avseende på förenkling av vissa krav och med avseende på vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 437/2010 av den 19 maj 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala

¹ EUT L 158, 24.6.2010, s. 1.

utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för bostadsinsatser till förmån för marginaliserade befolkningsgrupper¹,

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 397/2009 av 6 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder²,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 284/2009 av den 7 april 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen³,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 85/2009 av den 19 januari 2009 om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen⁴,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden⁵,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1081/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1784/1999⁶,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999⁷,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1828/2006 av den 8 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1083/2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden⁸,
- med beaktande av rådets beslut av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen (2006/702/EG)⁹,

¹ EUT L 132, 29.5.2010, s. 1.

² EUT L 126, 21.5.2009, s. 3.

³ EUT L 94, 8.4.2009, s. 10.

⁴ EUT L 25, 29.1.2009, s. 1.

⁵ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁶ EUT L 210, 31.7.2006, s. 12.

⁷ EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁸ EUT L 371, 27.12.2006, s. 1.

⁹ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

- med beaktande av rådets slutsatser om kommissionens strategiska rapport 2010 om genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken, som antogs vid mötet i rådet (utrikes frågor) den 14 juni 2010,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2010 med titeln Främjande av ett effektivt partnerskap i förvaltningen av sammanhållningsprogrammen, baserat på välfungerande metoder från programperioden 2007–2013 (ECO/258),
- med beaktande av regionkommitténs yttrande av den 1–2 december 2010 över ”Sammanhållningspolitiken: Strategirapport 2010 om genomförandet av programmen 2007–2013” (ReK 159/2010),
- med beaktande av sin resolution av den 23 juni 2011 om 2010 års rapport om genomförandet av programmen inom sammanhållningspolitiken 2007–2013¹,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2010 om att uppnå verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning inom EU – en nödvändig förutsättning för global konkurrenskraft²,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program³,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A7-0287/2011), och av följande skäl:
 - A. Utnyttjandekapacitet är en medlemsstats och dess regioners förmåga att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt använda ekonomiska medel från struktur- och sammanhållningsfonderna, och denna kapacitet är avgörande för att medlen från EU-fonderna ska kunna bidra maximalt till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
 - B. EU:s sammanhållningspolitik spelar en avgörande roll när det gäller att främja en samstämmig utveckling i unionen. Man har kommit långt med att minska de regionala utvecklingskillnaderna, men ännu återstår stora klyftor mellan de olika regionernas ekonomiska, sociala och regionala utvecklingsnivåer.
 - C. De mest missgynnade regionerna och mikroregionerna har varken de ekonomiska medel, den personal eller det administrativa stöd som de behöver för att kunna dra nytta av de EU-medel som finns att tillgå för dem.
 - D. EU:s regionalpolitik är ett oundgängligt instrument för att främja ekonomisk och social sammanhållning, och den gör det möjligt för EU att vidta åtgärder för att minska de

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0283.

² Antagna texter, P7_TA(2010)0473.

³ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 79.

regionala skillnaderna, främja verklig konvergens och stimulera utveckling, högkvalitativ sysselsättning och sociala framsteg, samtidigt som den också gynnar de minst utvecklade regionerna.

- E. Utnyttjandekapacitet är en variabel, inte en parameter, och den varierar stort mellan och inom de olika medlemsstaterna och regionerna, och individuella lösningar måste därför användas för att öka denna kapacitet.
- F. För att kunna utnyttja så mycket ekonomiskt stöd som möjligt krävs kontinuerliga insatser från medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna och ett deltagande från lokal och regional administration i varje steg av processen såväl som lämplig kapacitet inom institutionella strukturer och effektiva förvaltnings- och kontrollsystem.
- G. Den administrativa kapaciteten, framför allt i samband med planeringen och genomförandet av projekt, är av central betydelse för utnyttjandekapaciteten och bör förstärkas, i synnerhet i de medlemsstater som släpar efter och som har låg utnyttjandegrad.
- H. Bestämmelserna för struktur- och sammanhållningsfonderna är genom sin karaktär komplicerade och därför både svåra att införliva i medlemsstaternas lagstiftning på rätt sätt och svåra att efterleva, vilket leder till misstag, och medlemsstaterna och regionerna måste lägga ner oproportionerligt mycket tid på att försöka hantera och kontrollera dessa misstag. Dessa bestämmelser måste därför vara långsiktigt stabila för att främja ett större egenansvar. Däremot bör alla förenklingar som underlättar genomförandet av de finansiella instrumenten främjas.
- I. Felaktigheter och förskingring av strukturstöd förekommer inte lika ofta som tidigare. Det vore dock ändå lämpligt att stärka medlemsstaternas åtgärder för att bekämpa förskingring av stöd och återvinna pengar som utbetalats på felaktig grund.
- J. I synnerhet de medlemsstater som anslutit sig till EU under den innevarande programperioden har svårt att utnyttja de avsevärt större belopp som finns tillgängliga nu jämfört med före anslutningen. Vidare uppvisar de administrativa strukturerna en bristande förmåga att upprätta, genomföra och utvärdera projekt.
- K. Bristen på en tydlig översikt över utnyttjandegraden av medel på kort och medellång sikt hämmar utnyttjandekapaciteten, och en större insyn krävs på alla förvaltningsnivåer.
- L. Europeiska socialfonden (ESF) tillhandahåller ett mycket viktigt stöd för arbetsmarknadspolitiken och fyller en viktig funktion för ökad social integrering, och behöver därför avsevärd ekonomisk förstärkning.
- 1. Trots de problem som har påvisats framhåller Europaparlamentet insatserna för att uppnå en allt större utnyttjandekapacitet och ett snabbare budgetärt genomförande av sammanhållningspolitiken under 2010, och kan se den positiva effekten av de sammanhållningspolitiskt relaterade insatserna inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa för att skynda på genomförandet av program och snabbare betala ut medel till stödmottagarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med dessa insatser under perioden 2014–2020.

2. Europaparlamentet påpekar att problemet med låg utnyttjandekapacitet huvudsakligen har uppstått till följd av
 - sådana problem med att slutföra bedömningen av överensstämmelse när det gäller det nya förvaltnings- och kontrollsystemet som i allmänhet uppstår vid början av programperioden,
 - den globala konjunkturedgången, som får direkta följder för de finanspolitiska åtstrammingsåtgärder som tillämpas på den offentliga budgeten och svårigheterna att skaffa fram intern finansiering,
 - otillräckliga resurser för att medfinansiera projekt,
 - dröjsmål i fastställandet och införandet av EU-regler, nationella regler och riktlinjer, samt ofullständiga eller oklara regler,
 - förseningar i samband med översättningen av riktlinjerna och med besked från kommissionen samt inkonsekventa riktlinjer från kommissionen,
 - alltför komplicerade och stränga nationella förfaranden och ofta förekommande ändringar av dem,
 - behovet av att inrätta nya institutioner för genomförande av program, vilket kan försena igångsättandet och genomförandet,
 - en otillräcklig gränsdragning mellan myndigheterna i medlemsstaterna, hierarkiska problem mellan institutionerna och interna problem i fråga om arbets- och ansvarsfördelning,
 - otillräcklig delaktighet på regional och lokal nivå vid utformningen av de operativa programmen,
 - begränsade personalresurser, brist på tillräckligt utbildad personal på nationell och regional nivå och problem med att behålla personal,
 - svårigheter att inrätta IT-system,
 - brist på överensstämmelse mellan graden av kontroll och projektets omfattning,
 - dålig förberedelse för genomförande av projekt och avsaknad av projektplanering,
 - politiskt motiverade ändringar av investeringsprioriteringar.
3. Europaparlamentet anser att många av dessa problem skulle gå att lösa om samtliga berörda nationella, regionala och lokala parter deltog redan i programplaneringsfasen. Då skulle förslag i framtida ramdokument och operativa program kunna matchas till deras behov i så hög grad som möjligt, och skulle därmed på ett starkare och tydligare sätt kunna bidra till att förverkliga EU:s mål.

4. Europaparlamentet understryker att det finns ett behov av att förenkla regler och förfaranden och att göra dem mer flexibla, såväl på EU-nivå som på nationell nivå, för att göra det lättare för projektledare att få tillgång till EU-medel och för att främja en god förvaltning av medlen bland myndigheterna, utan att för den skull skapa stora svårigheter för stödmottagarna. Parlamentet anser att en förenkling skulle bidra till en snabbare utbetalning av medel, högre utnyttjandegrad, ökad effektivitet och öppenhet, färre fel i samband med genomförandet och kortare betalningsperioder. En balans bör dock uppnås mellan förenkling och stabila regler, förfaranden och kontroller. Parlamentet noterar att eventuella sökande och stödmottagare måste få tillräcklig information för att genomförandet ska kunna bli framgångsrikt.
5. Europaparlamentet betonar att en höjning av utnyttjandegraden endast kan få effektiva följder om gemenskapens regelverk iakttas.
6. Europaparlamentet anser att särskild tonvikt bör läggas vid aspekter på resultat och måluppfyllelse, utan att detta påverkar den uppmärksamhet som alltid bör ägnas kontrollen av insatserna. Parlamentet anser, i linje med rådande bestämmelser om genomförande-, kontroll- och betalningssystem, att en bättre balans bör uppnås mellan å ena sidan de regler och förfaranden som krävs för att EU:s utgifter ska uppfylla lagar och förordningar, och å andra sidan en sammanhållningspolitik som är mer inriktad på resultat och kostnadseffektivitet.
7. Europaparlamentet vill att programplaneringen, övervakningen och utvärderingen av sammanhållningspolitiken ska effektiveras för att kommissionens rådgivande roll ska kunna förbättras och för att kontroller och granskningar ska bli mindre betungande administrativt.
8. Enligt Europaparlamentet bör man fokusera mer på att bestraffa bedrägerier än formella oriktigheter. Parlamentet stöder en mjukare och mer differentierad hållning beroende på hur allvarliga oegentligheterna är.
9. Europaparlamentet betonar att tillämpningen av proportionalitetsprincipen på kontrollförfaranden som regleras av projektets omfattning bör stärkas genom att man förenklar uppgiftskraven och kraven på kontroll då småskaliga projekt och program genomförs. Parlamentet understryker dock att ett förenklat regelverk aldrig får införas på bekostnad av öppenhet eller ansvarighet. Parlamentet begär att samordningen av revisionsverksamheten ska utökas och förbättras, att överflödiga kontroller ska avskaffas i de medlemsstater som har ett fungerande fondförvaltningssystem samt att principen om samordnad granskning ska tillämpas under nästa programperiod, och att denna princip, liksom principen om ”förtroendeavtal”, ska tillämpas så ofta som möjligt.
10. Europaparlamentet betonar hur enormt viktigt det är att den fleråriga budgetramen antas i god tid och att det finns tydliga och exakta regler och riktlinjer för medlemsstaterna så att inledande svårigheter och förseningar som hänger samman med medlemsstaternas utarbetande av nationella regler och införandet av förhandsvillkor kan undvikas vid början av nästa programperiod. Kommissionen bör tillhandahålla tekniskt stöd i syfte att se till att medlemsstaterna förstår dessa regler och riktlinjer. Parlamentet understryker att löptiden för den fleråriga budgetramen är av central betydelse för sammanhållningspolitiken och

utnyttjandekapaciteten eftersom en för kort löptid utgör ett hinder för de projekt som dels är mer långsiktiga och dels är de viktigaste från utvecklingssynpunkt.

11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbare införliva gemenskapsrättens bestämmelser i sin nationella lagstiftning, och understryker vikten av att det sätts in utbildad och tillräckligt manstark personal för att effektivare åtgärda utmaningarna på fältet.
12. Europaparlamentet framhåller fördelarna med och behovet av större synergieffekter och en större komplementaritet mellan alla fonder som är föremål för en delad förvaltning (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EFF), och även med EUF eftersom vissa europeiska regioner angränsar till AVS-länderna. Parlamentet anser att man bör främja flexibiliteten mellan fonderna Eruf och ESF för att underlätta finansiering av integrerade projekt och samtidigt respektera särdragen hos och målen med var och en av dessa fonder. Parlamentet betonar att en harmonisering av regler och förfaranden skulle leda till förenklade leveranssystem och främja eventuella stödmottagares deltagande i program som medfinansieras av EU-medel. Parlamentet påminner här om de möjligheter som korsfinansiering innebär och som ännu inte har utnyttjats helt.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att ESF i dag sätts in mera effektivt, på alla plan och i alla medlemsstater, mot de aktuella utmaningar för samhälle och ekonomi som den ekonomiska nedgången fört med sig, samt att se till att ESF i framtiden på ett meningsfullt och målinriktat sätt bidrar till att Europa 2020-strategin genomförs inom områdena sysselsättning och social integration, eftersom ESF är ett synligt, insynsvänligt, effektivt, flexibelt, lätthanterligt och användarvänligt instrument som används för att utveckla det mänskliga kapitalet och som samtidigt återspeglar medlemsstaternas och regionernas särdrag och behov.
14. Europaparlamentet betonar att insatserna behöver koncentreras till ett begränsat antal prioriteringar, och till de mest akuta hör att få ner den högsta arbetslösheten någonsin på den inre marknaden, framför allt bland ungdomar och kvinnor, för att EU-omfattande projekt ska genomföras effektivare och för att ESF:s verkan och inneboende möjligheter maximalt ska få komma till sin rätt, så att ESF blir till stöd för Europa 2020-strategin. Parlamentet påpekar samtidigt att man måste ta hänsyn till att situationen är olika i olika medlemsstater och dessutom att ESF måste få ökat ekonomiskt självstyre och göras mer flexibel för att fonden ska kunna bemöta dagens utmaningar för sysselsättningen.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra till och upprätthålla en omfattande dialog med alla berörda parter på nationell, regional och lokal nivå för att bättre kartlägga arbetsmarknadens behov, förbättra anställbarheten bland socialt missgynnade grupper och samtidigt, vid utformningen av sammanhållningspolitiska målsättningar, i tillräcklig utsträckning beakta regionala och lokala behov och se till att de återspeglas i målen för ESF. Parlamentet begär att särskild uppmärksamhet ägnas allmän och yrkesinriktad utbildning för personer inom låglöneyrken i syfte att förbättra dessa personers anställbarhet.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra medvetenheten om och tillgången till ESF och uppdatera kapaciteten att upprätta projekt för att bidra till

skapandet av nya arbetstillfällen med anständiga villkor och till en effektivare social integration.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera det integrerade tillvägagångssättet för projekt för lokal och regional utveckling, vilket främjar lokala initiativ för ESF på gräsrotsnivå och gör det möjligt att kombinera flera olika finansieringskällor: operativa program, nationella program och privata resurser för enskilda projekt.
18. Europaparlamentet beklagar att genomförandet av ESF, på grund av de långdragna administrativa förfarandena och de komplicerade reglerna, särskilt i vissa medlemsstater, går långsammare än förväntat och att detta avskräcker många potentiella stödmottagare från att söka stöd. Parlamentet efterlyser en tillnärmning mellan ESF:s mål och de faktiska behoven på en arbetsmarknad där det behövs investeringar för att förbättra yrkesutbildningen och åtgärder för att skydda hantverksföretag.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över medfinansieringen så att den bättre motsvarar utvecklingen, EU:s mervärde, typerna av åtgärder och stödmottagarna samt deras upptagningskapacitet och utvecklingsmöjligheter. Parlamentet efterlyser därför tillräckliga anslag till sammanhållningspolitiken ur gemenskapens budget i en situation där de nationella och lokala bidragen beskärs av nationell budgettättningspolitik. Parlamentet beklagar att en del av de ESF-medel som finns att tillgå inte kommer till användning, men konstaterar samtidigt att det gjorts avsevärda framsteg i somliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att skapa mekanismer för att hjälpa små stödmottagare (som brukar vara icke-statliga organisationer på gräsrotsnivå och små och medelstora företag) att sätta ihop ansökningar som har goda möjligheter att gå igenom samt stödja dem under genomförandefasen, så att ett effektivare genomförande kan garanteras.
20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utgående från klara och tydliga bestämmelser i högre grad utnyttja möjligheten till forskotts betalning till mottagare av ESF-stöd.
21. Europaparlamentet betonar behovet av ett fortsatt starkt och målmedvetet fokus på de faktiska resultaten av EFS-finansierade utvecklingsprogram genom att man, såväl på gemenskapsnivå som på nationell, regional och lokal nivå, förbättrar utvärderings-, övervaknings- och indikatorsystemen, vilka bör vara inriktade inte enbart på utgiftsnivåerna utan också på kvaliteten på den politik som förs. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till osäkerhetsfaktorerna i samband med långsiktiga projekt för återinträde i arbete.
22. Europaparlamentet betonar den betydelse som vissa reformer kan ha för att öka utnyttjandekapaciteten i vissa medlemsstater, och anser därför att kommissionen och medlemsstaterna i samband med upprättandet av partnerskapsavtal för utveckling och investeringar bör förhandla fram att dessa reformer ska vara bindande villkor för staterna. Parlamentet understryker framför allt vikten av decentralisering och förstärkning av regionala och lokala myndigheters roll.

23. Europaparlamentet efterfrågar en större flexibilitet i bestämmelserna för sammanhållningspolitiken vid uppläggningsprogram, så att utvecklingsprocessens karaktär och geografi återspeglas bättre. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna och regionerna ges tillräcklig flexibilitet för att kunna välja egna prioriteringar och själva utforma en lämplig sammansättning av politiska åtgärder.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga mer kraft på projektförberedelser och utarbeta en projektplanering så att risken för kostnadsöverskridande kan minimeras och en hög utnyttjandekapacitet bibehålls.
25. Europaparlamentet konstaterar att den offentliga sektorns institutionella kapacitet på nationell, regional och lokal nivå och de deltagande myndigheternas och stödmottagarnas tekniska och administrativa kapacitet har en avgörande betydelse för att man framgångsrikt ska kunna utveckla, genomföra och övervaka den politik som behövs för att uppnå Europa 2020-strategins mål.
26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att med stöd av kommissionen och genom samordning med lokala och regionala myndigheter sträva efter att förvalta personalresurserna på ett bättre sätt genom att arbeta hårdare för att locka till sig och behålla kvalificerad personal som kan förvalta EU-medlen, genom att främja en högkvalitativ vidareutbildning för dem och undvika att personal byts ut om det inte är absolut nödvändigt och då som enda mål att förbättra deras effektivitet och därmed även utnyttjandekapaciteten. Parlamentet påminner här om möjligheten att utnyttja medel ur ESF och teknisk hjälp för att kunna nå upp till den kapacitet som krävs för genomförande och uppföljning av programmen. Parlamentet framhåller att det måste finnas kontaktpunkter på decentraliserad nivå där parterna i programmet kan få stöd och hjälp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa ”europeiska kontaktpunkter” på en så medborgarnära nivå som möjligt för att hjälpa till med ansökningar om sammanhållningsmedel, både för lokala myndigheter och för unionsmedborgarna.
27. Europaparlamentet konstaterar att det behövs en hög grad av kontinuitet i förvaltnings- och kontrollsystemen och i kapaciteten för att man ska kunna bygga vidare på de erfarenheter av och kunskaper om förvaltning som förvärvats och uppmanar därför medlemsstaterna att vidta åtgärder för att undvika omsättning av den personal som sköter förvaltningen av medlen.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sitt stöd till de medlemsstater vars utnyttjandegrad ligger under genomsnittet i EU och som därmed har bristande utnyttjandekapacitet. Parlamentet anser att ett sådant utökat stöd och nära samarbete bör fortgå åtminstone tills de berörda länderna får tillräckliga expertkunskaper för att producera resultat utan externt särskilt stöd.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta forum eller nätverk där deras genomförandestrukturer kan diskutera erfarenheter och svårigheter samt utbyta bästa praxis. Medlemsstaterna uppmanas dessutom att hjälpa stödmottagarna att följa striktare kontrollkrav genom att tillhandahålla stöd, särskilt genom att använda medel för tekniska stödåtgärder för att utbilda och vägleda de ekonomiska och sociala aktörer som kan utnyttja medlen. Parlamentet föreslår att en del av de anslag som berörs ska gå till operativa program som tillhandahåller tekniskt stöd för sådana projekt. Parlamentet

uppmantar medlemsstaterna att planlägga och organisera kurser för potentiella stödmottagare.

30. Europaparlamentet betonar vikten av program för interregionalt samarbete och program som Interact och Urbact för att fastställa och sprida god praxis och för att lära politiska och administrativa aktörer att utnyttja medlen på bästa sätt. Parlamentet kräver att de åtgärder som syftar till att främja fysisk planering av områden och ett lämpligt utnyttjande av medlen ska vara berättigade till anslag för delen ”interregionalt samarbete” inom ramen för målet om territoriellt samarbete.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett samarbetsprogram för hela EU baserat på erfarenheterna från programmet för partnersamverkan, i syfte att förbättra samarbetet mellan regioner där utnyttjandekapaciteten är hög och regioner där den är låg, samt att underlätta spridningen av bästa praxis.
32. Europaparlamentet föreslår att man inrättar en internetbaserad plattform där stödmottagare, lokala och regionala intressenter och statliga organ kan utbyta bästa praxis och information om hinder, problem och möjliga lösningar.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att införa harmoniserade informations- och kommunikationssystem, med beaktande av olikheterna i förvaltnings- och kontrollsystemen medlemsstaterna emellan. Parlamentet kräver i detta avseende att en gemensam programvara ska införas för att övervaka användningen av medlen inom ramen för programmen för territoriellt samarbete.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda informations- och kommunikationssystemen för att utveckla ett system för tidig varning om utnyttjandet av medel och att upprätta minst en årlig rapport med information om utnyttjandet av regionalfonderna och strukturfonderna för varje region så att parlamentet och rådet har möjlighet att övervaka genomförandet av sammanhållningspolitiken.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt samarbeta med Europeiska investeringsbanken, i synnerhet när det gäller att starta gemenskapsinitiativ för att dels göra sammanhållningspolitiken effektivare och mer ändamålsenlig, dels öka strukturfondernas genomslag genom att garantera ett finansieringsstöd riktat till små och medelstora företag.
36. På grund av den större smidighet som de erbjuder anser Europaparlamentet att upprättandet av offentlig-privata partnerskap på regional och lokal nivå, vilka förbereds i god tid och i enlighet med Europa 2020-strategin, kommer att bidra till en ökad utnyttjandekapacitet och till att lösa problem i samband med medfinansiering. Parlamentet rekommenderar medlemsstaterna att skapa förutsättningar för sådana partnerskap genom att förtydliga och förenkla sin nationella lagstiftning. Parlamentet framhåller att den demokratiska kontrollen av offentlig-privata partnerskap måste garanteras.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bekräfta förekomsten av och undersöka effektiviteten hos de rättsliga grunderna för genomförandet av projekt med offentlig-privata partnerskap, och i förekommande fall rekommendera de medlemsstater som ännu inte har vidtagit sådana lagstiftningsåtgärder att, i syfte att kunna utnyttja medel

till sådana projekt från struktur- och sammanhållningsfonderna under nästa programperiod, snarast förbereda och godkänna förfaranden för ett effektivt genomförande av dessa projekt på regional och lokal nivå.

38. Europaparlamentet understryker att merparten av små och medelstora företag, och i synnerhet små företag och mikroföretag, inte själva kan utnyttja de möjligheter som strukturfonderna ger på grund av befintliga administrativa och finansiella hinder och av att de behöver stöd och rådgivning från sina representativa organisationer på regional och nationell nivå. Parlamentet anser att förenklade regler och förfaranden är en nödvändig förutsättning för att dessa företag ska få tillgång till strukturfonderna. Parlamentet kräver att Small Business Act och dess principer om ”tänk småskaligt först” och ”endast en gång” samt principen om proportionalitet bör tillämpas på varje beslutsnivå för att fastställa investeringsprioriteringar och utforma förvaltnings-, revisions- och kontrollförfaranden för att garantera ett bättre utnyttjande av medlen.
39. Europaparlamentet betonar betydelsen av att partner, enligt definitionen i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006, har förmåga att utnyttja medel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge medborgare, företrädare för det civila samhället, föreningar, icke-statliga organisationer samt regionala och lokala myndigheter full information om finansieringsmöjligheter, valbarhet för medfinansiering från struktur- och sammanhållningsfonderna, reglerna för medfinansiering och återbetalning och om var man hittar inbjudningar att lämna förslag samt att uppmuntra deras engagemang för att utnyttja finansieringsmöjligheterna.
40. Europaparlamentet betonar de positiva effekterna av att använda de finansiella instrument som Europeiska investeringsbanken tillhandahåller (till exempel Jessica) för att utöka de totala finansiella medlen utan att öka den direkta offentliga finansieringen.
41. Europaparlamentet upprepar att mekanismerna flernivåstyre och partnerskapsprincipen är avgörande för att man ska kunna uppnå effektivitet i de operativa programmen och en hög utnyttjandekapacitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i linje med subsidiaritetsprincipen och principen om deras institutionella självständighet konsekvent tillämpa partnerskaps- och öppenhetsprincipen vid utformningen och genomförandet av de operativa programmen, och att därför på ett bindande, genomgripande och varaktigt sätt redan från början involvera regionala och lokala myndigheter och det civila samhället i arbetet med att fastställa och utarbeta investeringsprioriteringar i alla faser av utformningen, genomförandet och utvärderingen av de operativa programmen.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mer öppet diskutera de åtgärder som planeras för att öka utnyttjandet av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden. I detta sammanhang skulle regionkommittén kunna uppmanas att avge ett årligt yttrande om utnyttjandekapaciteten i alla medlemsstater.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med främjandet av Europa 2020-strategins genomförande i alla medlemsstater se till att sammanhållningspolitiken leder till minskade skillnader mellan regioner och mikroregioner, tar vederbörlig hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda behov och främjar en harmonisk utveckling i EU, bland annat genom att införa ytterligare

målinriktade instrument och åtgärder för områden som fortfarande ligger långt efter de europeiska standarderna.

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

MOTIVERING

Inledning

Sedan slutet av 1990-talet har utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna varit ett stort problem i samband med genomförandet av EU:s sammanhållningspolitik. För många medlemsstater har det varit svårt att utnyttja struktur- och sammanhållningsstödet från EU:s budget, särskilt under de första åren efter anslutningen till EU. I detta initiativbetänkande behandlas problemen, orsakerna och god praxis under innevarande programperiod (2007–2013), och lärdomar dras inför EU:s framtida sammanhållningspolitik.

Allmän bakgrund

Föredraganden definierar utnyttjandekapacitet som en medlemsstats förmåga att på ett ändamålsenligt och effektivt sätt använda finansiella medel från struktur- och sammanhållningsfonderna. Denna kapacitet är avgörande för att medlen från EU-fonderna ska kunna bidra maximalt till ekonomisk och social sammanhållning. På efterfrågesidan innebär utnyttjandekapacitet de sökandes faktiska förmåga att utforma godtagbara projekt. På utbudssidan kan utnyttjandekapaciteten fastställas med hjälp av följande tre grundläggande faktorer:

- Makroekonomisk utnyttjandekapacitet, definierad och mätt genom BNP.
- Finansiell utnyttjandekapacitet, definierad som förmågan att medfinansiera program och projekt som stöds av EU, att planera och garantera dessa nationella bidrag i fleråriga budgetar, samt att få in bidrag från parter som deltar i olika program och projekt.
- Administrativ kapacitet, definierad som centrala och lokala myndigheters förmåga och kvalifikationer att utarbeta program och lämpliga projekt, fatta beslut om dessa, sörja för samordning av deltagande parter, uppfylla krav på administration och rapportering, samt finansiera och övervaka genomförandet av program och projekt och undvika oegentligheter.

Utnyttjandekapaciteten är inte en parameter utan en variabel. Kapaciteten hos de olika medlemsstaterna varierar kraftigt, varför det behövs individuella lösningar.

För att kunna utnyttja så mycket finansiellt stöd som möjligt krävs kontinuerliga insatser från medlemsstaterna och deltagande av lokala och regionala myndigheter i varje steg av processen.

Orsaker till utnyttjandeproblem

- **Inledande problem i början av programperioden**

Medlemsstaterna hade svårigheter att genomföra den bedömning av de nya förvaltnings- och kontrollsystemens överensstämmelse som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för

Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden. Detta ledde till försenade utbetalningar eftersom kommissionens godkännande av systemet var en förutsättning för de första löpande betalningarna. Det parallella genomförandet av två programperioder (2000–2006 och 2007–2013) anses också ha medfört en stor arbetsbörda som orsakade förseningar i början av innevarande period.

- **Finansiella problem**

Den globala konjunkturedgången orsakade problem i många medlemsstater när det gällde användningen av medlen. Följden var svårigheter att uppnå resultat, förändringar i förväntad efterfrågan och ökade nedskärningar av offentliga och kommunala anslag. Det blev ännu svårare att skaffa tillräckliga anslag för att samfinansiera projekt.

- **Rättsliga krav**

Regelverket för 2007–2013 var generellt tydligare än föregående version, men det krävs ytterligare ansträngningar. Medlemsstaternas svårigheter att uppfylla de rättsliga kraven orsakades bland annat av oförenliga bestämmelser, då EU-kraven i vissa fall inte var förenliga med befintliga nationella regler som därför behövde revideras.

Andra problem orsakades av dröjsmål i fastställandet och införandet av EU-regler, nationella regler och riktlinjer, eller av luckor i regelverket och oklara regler. Vissa rättsliga krav bör anpassas ytterligare för att ta hänsyn till erfarenheterna av genomförandet. Även fastställandet av regler för stödberättigande orsakade problem. I en del av de operativa programmen för territoriellt samarbete uppstod problem till följd av nationella regler för stödberättigande, eftersom det fanns ett antal olika uppsättningar nationella regler beroende på hur många medlemsstater som deltog.

Stora förseningar kunde noteras i samband med översättningen av riktlinjerna och beskedet från kommissionen om t.ex. miljökonsekvensbeskrivningar och stödberättigade kostnader. Andra problem orsakades av att de nationella kraven ofta ändrades och av att riktlinjerna från EU var inkonsekventa på grund av att EU-institutionerna ändrade sin tolkning av reglerna under budgetperioden.

- **Organisatoriska krav**

Medlemsstaternas svårigheter att uppfylla de organisatoriska kraven berodde på behovet av att inrätta nya institutioner, en otillräcklig gränsdragning mellan olika myndigheter, hierarkiska problem mellan institutionerna och problem i samband med arbets- och ansvarsfördelning. I vissa fall fanns det för många organisationer och överlappande roller.

- **Personal**

Det fastställs inga konkreta krav i den allmänna förordningen på utbildningsnivå och antal vad gäller den personal som behövs för att uppfylla kraven på förvaltning och kontroll. Mot bakgrund av de strängare kraven på kontroll är begränsade personalresurser och otillräckligt utbildad personal på nationell och regional nivå ett stort problem. Det visade

sig vara svårt att behålla personal. Personalnedskärningar inom den offentliga sektorn till följd av krisen har lett till att allt fler kontroller läggs ut på underleverantörer. Personalomsättning inom kommissionen kan medföra att vissa regler tolkas på olika sätt under genomförandet av det operativa programmet.

- **IT-system**

Stora förseningar kunde noteras på grund av svårigheter att införa IT-system, otydliga eller sena riktlinjer från kommissionen om kommunikations- och informationssystem samt bristande kvalitet på och tidsplanering för nationella riktlinjer om kommunikations- och informationssystem.

- **Kontrollkrav**

Skärpta kontrollkrav ledde till större tydlighet, men kontroll och innehåll är fortfarande i obalans. De rättsliga kraven för 2007–2013 tenderar att handla om kontrollfrågor medan innehållet ägnas mindre uppmärksamhet. Stödmottagarna avskräcks av kontrollkraven och förvaltarna av stödet ägnar mer tid åt att bedöma om kontrollkraven har uppfyllts än åt att uppnå målen med det operativa programmet. De nationella kontrollkraven går dessutom ofta längre än EU-förordningen.

Förslag för att förbättra utnyttjandekapaciteten

Reglerna för struktur- och sammanhållningsfonderna är komplicerade och därmed svåra att efterleva, vilket leder till misstag. Medlemsstaterna ägnar därför oproportionerligt mycket tid åt att försöka hantera och kontrollera dessa misstag. Föredraganden anser att regler och förfaranden bör förenklas i syfte att uppnå högre utnyttjandegrader, minska felaktigheter och öka effektiviteten. Samtidigt bör en lämplig balans uppnås mellan förenkling och stabila regler och förfaranden.

Tonvikten bör snarare ligga på att göra utbetalningar för att få resultat än på att kontrollera insatserna. Man skulle kunna överväga att lägga mer fokus på bedrägerier än på formella oriktigheter, och på en mer differentierad behandling av oriktigheter, vilket skulle möjliggöra en större flexibilitet beroende på oriktigheternas allvar. Det kan till och med vara nödvändigt att överväga felmarginaler i projektkostnader. Dessutom bör samordningen av revisionsverksamhet öka och principen om samordnad granskning följas. Föredraganden framhåller att det bör finnas en större proportionalitet mellan stödets omfattning och kraven på kontroll.

En bättre balans bör uppnås mellan dels de regler och förfaranden som krävs för att se till att EU:s utgifter följer lagar och förordningar, dels en sammanhållningspolitik som är mer inriktad på resultat och kostnadseffektivitet. Kommissionen bör lägga fram förslag om hur man kan fokusera mer på att uppnå målen utan att för den skull göra avsteg från huvudprincipen om en sund ekonomisk förvaltning.

Föredraganden betonar att ett snabbt antagande av den fleråriga budgetramen och av klara och definitiva regler och riktlinjer för medlemsstaterna är av yttersta vikt.

Han anser också att det finns stora möjligheter att göra program- och genomförandesystemen mer enhetliga. En harmonisering av regler och förfaranden kan leda till enklare utbetalningssystem och uppmuntra potentiella stödmottagare att delta i program som medfinansieras av EU. Större flexibilitet att stödja insatser med anknytning till Europeiska socialfonden i Eruf-program och vice versa bör övervägas.

Enligt föredraganden bör medlemsstaterna ägna större uppmärksamhet åt förberedelse och planering av projekt i syfte att framgångsrikt kunna förvalta medel från struktur- och sammanhållningsfonderna. Dessutom måste de sträva efter att locka till sig och behålla kvalificerad personal på alla nivåer för förvaltning och tillämpning av EU-medel.

Föredraganden uppmärksammar på den stora skillnaden i fråga om utnyttjandekapacitet mellan medlemsstaterna. Han föreslår därför att ett samarbetsprogram mellan medlemsstaterna upprättas i syfte att utbyta bästa praxis. Slutligen betonar han hur viktigt det är med flernivåstyrning och partnerskapsprincipen vid förvaltningen av medel från struktur- och sammanhållningsfonderna.

21.6.2011

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för regional utveckling

över utnyttjandet av struktur- och sammanhållningsfonderna: lärdomar för EU:s framtida sammanhållningspolitik
(2010/2305(INI))

Föredragande (*): Edit Bauer

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för regional utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. EU:s ekonomiska politik, regionalpolitik och socialpolitik är sammankopplade. Utslagsgivande för deras effektivitet är att olika problem med att utnyttja anslagen löses. Problemen med att utnyttja anslagen från olika fonder är ofta av liknande slag i medlemsstaterna, men de skiljer sig ändå från region till region p.g.a. de samhällsliga och kulturella särdragen för varje region. Följden blir att olika regioner får olika tillgång till EU-medel och inte heller kan använda eller ta emot dem lika bra, något som man måste ta i beaktande.
- B. De mest missgynnade regionerna och mikroregionerna har varken de ekonomiska medel, den personal eller det administrativa stöd de behöver för att kunna dra nytta av de EU-medel som finns att tillgå för dem.
- C. EU:s regionalpolitik är ett oundgängligt instrument för att främja ekonomisk och social sammanhållning, som gör så att EU kan utarbeta åtgärder för att minska de regionala skillnaderna, främja verklig konvergens och stimulera utveckling och sysselsättning av god kvalitet samt sociala framsteg, samtidigt som den också gynnar de minst utvecklade regionerna.
- D. Europeiska socialfonden (ESF) tillhandahåller ett mycket viktigt stöd för arbetsmarknadspolitiken och fyller en viktig funktion för ökad social integrering och behöver därför avsevärd ekonomisk förstärkning.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att ESF i dag sätts in mera effektivt, på alla plan och i alla medlemsstater, mot de aktuella utmaningar för samhälle och ekonomi som den ekonomiska nedgången fört med sig, samt se till att ESF i framtiden ger ett meningsfullt och målinriktat bidrag till att Europa 2020-strategin genomförs inom områdena sysselsättning och social integration, eftersom ESF är ett synligt, insynsvänligt, effektivt, flexibelt, lätthanterligt och användarvänligt instrument som används för att utveckla det mänskliga kapitalet och samtidigt återspeglar medlemsstaternas och regionernas särdrag och behov.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra försorg om bättre samarbete och samordning mellan de olika strukturfonderna och Sammanhållningsfonden och i det sammanhanget ta hänsyn till att åstadkomma större samverkansvinster mellan de olika fonderna, liksom också gemensamma genomförandebestämmelser.
3. Europaparlamentet uppmanar alla EU-institutioner och medlemsstater att underlätta ett snabbare färdigställande av viktiga dokument, såsom den fleråriga budgetramen och förordningarna, för att övervinna de inledande svårigheter som kan uppstå i början av nästa programplaneringsperiod, såsom de gjorde i början av programplaneringsperioden 2007–2013.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka flernivåstyrningen, som bör innefatta såväl genomförandet av politiken och förvaltningen av ESF som utvecklingen av Europa 2020-strategin som sådan.
5. Europaparlamentet betonar att insatserna behöver koncentreras på ett begränsat antal prioriteringar, och till de mest akuta hör att få ner de historiskt höga arbetslöshetssiffrorna på den inre marknaden, framför allt bland ungdomar och kvinnor, för att EU-omfattande projekt ska genomföras effektivare och att ESF:s verkan och inneboende möjligheter maximalt får komma till sin rätt, så att ESF blir till stöd för Europa 2020-strategin. Parlamentet påpekar samtidigt att det måste tas hänsyn till att situationen är olika i olika medlemsstater och dessutom att ESF måste få ökat ekonomiskt självstyre och göras mera flexibel för att fonden ska kunna bemöta dagens utmaningar för sysselsättningen.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmantra till och upprätthålla en omfattande dialog med alla berörda parter på nationell, regional och lokal nivå för att bättre kartlägga arbetsmarknadens behov, förbättra anställbarheten bland social missgynnade grupper och samtidigt, vid utformningen av de sammanhållningspolitiska målsättningarna, adekvat beakta regionala och lokala behov och se till att de återspeglas i målen för ESF. Parlamentet vill att särskild uppmärksamhet ska ägnas allmän och yrkesinriktad utbildning för personer inom låglöneyrken för att förbättra anställbarheten bland denna kategori.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra medvetenheten om och tillgången till ESF och uppdatera kapaciteten att upprätta projekt för att bidra till skapandet av nya anständiga arbetstillfällen och effektivare social integration.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera det integrerade tillvägagångssättet för lokala och regionala projekt så att flera olika

finansieringskällor kan sammanföras: operativa program, nationella program och privata resurser på nivån av enskilda projekt.

9. Europaparlamentet vill att bestämmelserna för sammanhållningspolitiken medger större flexibilitet vid uppläggningsen av operativa program för att utvecklingsprocessens karaktär och geografi ska återspeglas bättre. Parlamentet föreslår att medlemsstaterna ges tillräcklig flexibilitet att välja prioriteringar och utforma en lämplig sammansättning av sin politik.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med främjandet av att Europa 2020-strategin genomförs i alla medlemsstater se till att sammanhållningspolitiken leder till minskade skillnader mellan regioner och mikroregioner, tar vederbörlig hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda behov och främjar en harmonisk utveckling i EU, bland annat genom insats av ytterligare målinriktade instrument och åtgärder för områden som fortfarande ligger långt efter de europeiska standarderna.
11. Europaparlamentet beklagar att genomförandet av ESF, på grund av de långdragna administrativa förfarandena och de komplicerade reglerna, särskilt i somliga medlemsstater, går långsammare än förväntat och att detta avskräcker många potentiella stödmottagare från att söka stöd. Parlamentet understryker att det behövs en förenkling av vilka utgifter som ska vara stödberättigade samt av förvaltningen och utvärderingen, med hjälp av klara och gemensamma indikatorer som går lätt att använda. Parlamentet vidhåller att systemen för granskning och kontroll i varje region måste uppfylla högt ställda krav och uppmuntrar till en bättre samordning mellan kontrollerna på olika nivåer (regional, nationell och europeisk) vad gäller tidpunkter, rekommendationer och resultat. Parlamentet anser att regionaliseringen av de operativa programmen inte nödvändigtvis kommer att öka antalet kontroller och rekommenderar att kontrollfrekvensen i större utsträckning måste baseras på stödbeloppens storlek samt på om regelstridigheter inträffat, för att proportionalitetsprincipen ska följas. Parlamentet efterlyser en tillnärmning mellan ESF:s mål och de faktiska behoven på en arbetsmarknad där det behövs investeringar för att förbättra yrkesutbildningen och skydda hantverksföretag.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbare införliva gemenskapsrättens bestämmelser med sin nationella lagstiftning och understryker vikten av att det sätts in en utbildad och tillräckligt manstark personal för att effektivare åtgärda utmaningarna på fältet.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över medfinansieringen så att den bättre motsvarar utvecklingen, EU:s mervärde, typerna av åtgärder och stödmottagarna, samt deras upptagningskapacitet och utvecklingsmöjligheter. Parlamentet efterlyser därför tillräckliga anslag till sammanhållningspolitiken ur gemenskapens budget, i en situation där de nationella och lokala bidragen beskärs av nationell budgettätstramningspolitik. Parlamentet beklagar att en del av de ESF-medel som finns att tillgå inte kommer till användning, men konstaterar samtidigt att det gjorts avsevärda framsteg i somliga medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att skapa mekanismer för att hjälpa små stödmottagare (som brukar vara icke-statliga

organisationer på gräsrotsnivå och små och medelstora företag) att sätta ihop ansökningar som har goda möjligheter att gå igenom samt stödja dem under genomförandefasen, så att ett effektivare genomförande kan garanteras.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa ”europeiska kontaktpunkter” på en så medborgarnära nivå som möjligt för att hjälpa till med ansökningar om sammanhållningsmedel, både för lokala myndigheter och för unionsmedborgarna.
15. Europaparlamentet påpekar att förvaltningen, rapporteringen och kontrollerna måste stå i proportion till projektens omfattning, eftersom det är svårt för små institutioner och små lokala myndigheter att under nuvarande förhållanden genomföra projekten och att särskilda bestämmelser därför måste utformas med tanke på småskaliga bidrag från EU under den kommande programplaneringsperioden.
16. Europaparlamentet anser mot bakgrund av den djupa ekonomiska och finansiella krisen i vissa medlemsstater och regioner att nationella institutioners och organisationers medfinansiering av projekt som får gemenskapsmedel inte bör överstiga 10 procent för alla strukturfonder, för att sammanhållningsmedlen ska kunna utnyttjas i större utsträckning.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att planlägga och organisera kurser för potentiella stödmottagare.
18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utgående från klara och tydliga bestämmelser i högre grad utnyttja möjligheten till forskottsbetalning till mottagare av ESF-stöd.
19. Europaparlamentet vill att programplaneringen, övervakningen och utvärderingen av sammanhållningspolitiken ska effektiveras för att kommissionens rådgivande roll ska förbättras och för att kontroller och granskningar ska bli mindre betungande administrativt sett.
20. Europaparlamentet betonar behovet av fortsatt starkt och målmedvetet fokus på de faktiska resultaten av EFS-finansierade utvecklingsprogram genom att förbättra utvärderings-, övervaknings- och indikatorsystemen på gemenskapsnivå samt på nationell, regional och lokal nivå, vilka bör vara inriktade inte enbart på utgiftsnivåerna utan också på kvaliteten på den politik som förs. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till osäkerhetsfaktorena i samband med långsiktiga stödprogram för att återskapa sysselsättning.
21. Europaparlamentet konstaterar att den offentliga sektorns institutionella kapacitet på nationell, regional och lokal nivå och de deltagande myndigheternas jämte stödmottagarnas tekniska och administrativa kapacitet har en avgörande betydelse för att man ska lyckas utveckla, genomföra och övervaka den politik som behövs för uppnående av Europa 2020-strategins mål.
22. Europaparlamentet konstaterar att det behövs en hög grad av kontinuitet i förvaltnings- och kontrollsystemen, samt i kapaciteten, för att man ska kunna bygga vidare på de erfarenheter av och kunskaper om förvaltning som förvärvats och uppmanar därför

medlemsstaterna att vidta åtgärder för att undvika byten på poster inom den personal som sköter förvaltningen av medlen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	16.6.2011
Slutomröstning: resultat	+ : 39 - : 1 0 : 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	12.7.2011
Slutomröstning: resultat	+: 43 -: 2 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Norica Nicolai